

patrna a situace tato byla zaviněna právě zanedbáním obce, která opomenula zasněžený přechod posypati a tak jej pro přecházení učiniti nejen schůdným, nýbrž také zjevným. I kdyby tedy za tohoto stavu pravdou bylo tvrzení stížnosti, že úraz se K. nepříhodil přímo na přechodu, nebyla by tato okolnost sama o sobě s to vyloučiti kausální souvislost zanedbání obce s úrazem Hed. K. a proto také nelze uznati za podstatnou vadu řízení, jestliže tato nerozhodná okolnost nebyla dodatečně zjištěna.

Je proto stížnost ve všech směrech bezdůvodná a slušelo ji zamítnouti.

Útraty právního zastoupení, jichž se domáhal zástupce spolužalované strany, nebylo podle § 40 zák. o ss možno mu přisouditi, poněvadž jich až do skončení veřejného ústního jednání ciferně nelikvidoval.

Č. 10.571.

S a m o s p r á v a o b e c n í: O mezích kompetence správních úřadů při rozhodování podle § 37 odst. 2 obec. zřiz. o povinnosti obce k náhradě škody a o možnosti současné soukromoprávní povinnosti obce k náhradě škody.

(Nález ze dne 26. května 1933 č. 9470.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 10.570/33 a tam uvedené.

V ě c: Město Ch. proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. Annu I. adv. Dr. Emil Fischer z Kadaně) o náhradu škody podle § 37 ob. zř.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání stěžující si obce z výměru okresního úřadu v Chomutově z 19. září 1930, jímž bylo uznáno po slyšení okresního výboru v Ch. ve schůzi dne 18. září 1930, že obec Ch. je podle § 37 obec. zřiz. povinna nahraditi Anně I. škodu vzniklou jí tím, že dne 7. prosince 1927 kolem 8. hodiny večerní v městských sadech upadla přes drát uzavírající stezku, po níž se ubírala, a že si tímto pádem přivodila zlomení pravého předloktí.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss takto:

První námitku stížnosti, že v daném případě jde o nárok soukromoprávní, ježto sady, v nichž se úraz stal, nejsou zapsány v seznamu veřejného statku, nýbrž jsou soukromým vlastnictvím obce, a že proto není dán předpoklad příslušnosti úřadů správních, zamítl již žal. úřad zcela případným poukazem na to, že pro posouzení otázky, lze-li obci přiřítati nějaké zanedbání jejích veřejnoprávních povinností, jak je má na mysli § 37 obec. zřiz., je nerozhodným, zda pozemek, na němž škoda vzešla, je statkem veřejným, či majetkem soukromým, nýbrž, že předpokladem je tu jedině, aby šlo o pozemek, po němž vede veřejná komunikace, kterýžto předpoklad není vyloučen tím, že pozemek ten je ve vlastnictví soukromém, třeba i osoby třetí. Námitka, již proti tomuto odůvodnění stížnost formuluje v ten smysl, že obec za zanedbání v příčině svého soukromého majetku ručí podle § 1297 o. z. o. stejně jako každý jiný soukromník, a tedy soukromoprávně, a že spory o toto ručení náleží podle § 1338 o. z. o. na pořad práva, je zajisté ve svém

základu správná. Tím však není názor, hájený v nař. rozhodnutí, nikterak vyvrácen. Vůči pozemku, jenž je v soukromém vlastnictví obce a přes nějž vede veřejná komunikace — a o takový pozemek v daném případě zřejmě jde — má obec povinnosti dvojího druhu: jednak povinnosti rázu soukromoprávního, plynoucí z vlastnictví k pozemku, jednak povinnosti veřejnoprávní k veřejné komunikaci na pozemku tom zřízené, t. j. povinnost založenou v § 28 v bodě 3 ob. zř. míti péči o bezpečné a snadné ježdění po komunikaci té. Je myslitelné, že obec nějakým jednáním neb opominutím zanedbá obě tyto své povinnosti k témuž pozemku. Není však předpisu, jenž by v takovémto případě transformoval některá z těchto zanedbání na zanedbání rázu druhého, zejména snad v tom smyslu, že by pak v takovémto případě šlo o jediné zanedbání rázu soukromoprávního, způsobilé vyvolati výhradně náhradní nároky soukromoprávní a stíhatelné před řádnými soudy. Naopak zůstávají tu i v takovémto případě zanedbání dvě, jedno soukromoprávní, druhé veřejnoprávní vedle sebe, a proto také existence jednoho nevylučuje, aby ono druhé zavinění nebylo stíháno před forem pro ně příslušným. Proto tedy v daném případě, i kdyby pravdu měla stížnost, že natažení drátu přes cestu v sadech obci náležejících mohlo by býti kvalifikováno též jako zanedbání povinností soukromoprávních, způsobilé vyvolati náhradní nároky soukromoprávní, nevylučovalo by to kvalifikaci téhož opominutí jako zanedbání povinností veřejnoprávních, konkrétně místně policejních, a proto také nemohla by tím být vyloučena kompetence úřadu politického k rozhodování o nároku na náhradu škody, vzniklé ze zanedbání těchto veřejnoprávních povinností. — — —

Bezodůvodnou a v rozporu s jasným zněním zákona je námitka, že správní úřad je oprávněn rozhodnouti jen o tom, zda obec stíhá nějaké zavinění, nikoli však prohlašovati, že obec je povinna škodu úrazem vzniklou nahraditi. Obecní zřízení ustanovuje v § 37 odst. 2 výslovně, že o tom, zdali obec jest povinna dáti náhradu, rozhodne úřad okresní. Toto jasné znění zákona nelze vykládati nějak restriktivně snad z obavy, že by pak okresní úřad rozhodoval také o spoluzavinění osob třetích, neb snad i o vlastním spoluzavinění osoby poškozené, tedy o otázkách ryze soukromoprávních, a že by tím odnímal rozhodování o těchto otázkách výlučně příslušnému řádnému soudu. Rozhodnutí těchto otázek zůstane výrokem politického úřadu, že obec je povinna nahraditi škodu, naprosto nedotčeným, neboť otázky tyto bude v rámci rozhodování o výši škody, kterou má obec nahraditi, řešiti vždy jen řádný soud. Proto nemohla kompetenci politického úřadu k výroku, že v konkrétním případě je obec povinna nahraditi zúčastněné straně způsobenou škodu, státi v cestě ani okolnost, že obec namítala spoluzavinění osob třetích i poškozené samotné.

Č. 10.572.

Policejní právo trestní. — Cesty (Podk. Rus): * Policejní přestupky, které nejsou výlučně označeny jako přestupky návrhové, stíhají se na Slov. a Podk. Rusi z moci úřední.

(Nález ze dne 27. května 1933 č. 8579.)